

عنوان مقاله:

پژوهشی بر سفالهای دوران سامانی نیشابور بر اساس کاوش های باستان شناسی موزه متروپولیتن

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی دوسالانه باستان شناسی و تاریخ هنر ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

نرگس اکبری - دانش آموخته کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه مازندران

عابد تقوی - استادیار گروه باستان شناسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر، پژوهشی در باب مطالعه و طبقه بندی سفال های به دست آمده از کاوش های باستان شناسی نیشابور می باشد. اولین حفاری ها و پژوهش های باستان شناختی در نیشابور، توسط هیئت ایرانشناسی موزه متروپولیتن نیویورک از سال 1935 بر روی تپه های باستانی شهر قدیم نیشابور در جنوب شرقی شهر کنونی آغاز، و گزارش نهایی آن توسط چارلز ویلکینسون در سال 1973 منتشر شد. کاوش های این تیم در منطقه ای بین سایت شادیاخ و ارگ یا کهندژ در تپه های باستانی کهندژ، الب ارسلان، سبز پوشان، شادیاخ، تپه مدرسه، تپه قنات و تپه تاکستان بر گستره ای به فراخی تقریباً 3000 هکتار در کناره جنوب خاوری شهر کنونی نیشابور، منجر به کشف تعداد زیادی سفال و پاره سفال شد. فاز سامانی در واقع بهترین تشخیص حفاری های تیم آمریکایی شناخته شده است. هدف اصلی این پژوهش نیز، گونه شناسی سفالهای دوره سامانی بر اساس تکنیک تزیین - که از انواع تحلیل های مربوط به حوزه سفال در باستان شناسی است - مجموعه سفال های به دست آمده از حفاریات نیشابور می باشد که از فراوان ترین داده های تپه های باستانی آن و یکی از مهمترین شواهد و مدارک باستان شناسی است. روش پژوهش حاضر توصیفی- تحلیلی است و گردآوری اطلاعات به شیوه اسنادی انجام شده است

کلمات کلیدی:

نیشابور، سفالینه، لعاب، تزیین، اشکال، نقوش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/905126>

